

BENNI BØDKER

ORION

DEN SISTA
STRIDEN

ILLUSTRERAD AV PETER SNEJBERG

Hegas

BENNI BØDKER

ORION

**DEN SISTA
STRIDEN**

Illustrerad av Peter Snejbjerg
Översatt av Marie Helleday Ekwurtzel

Hegas

INNEHÅLL

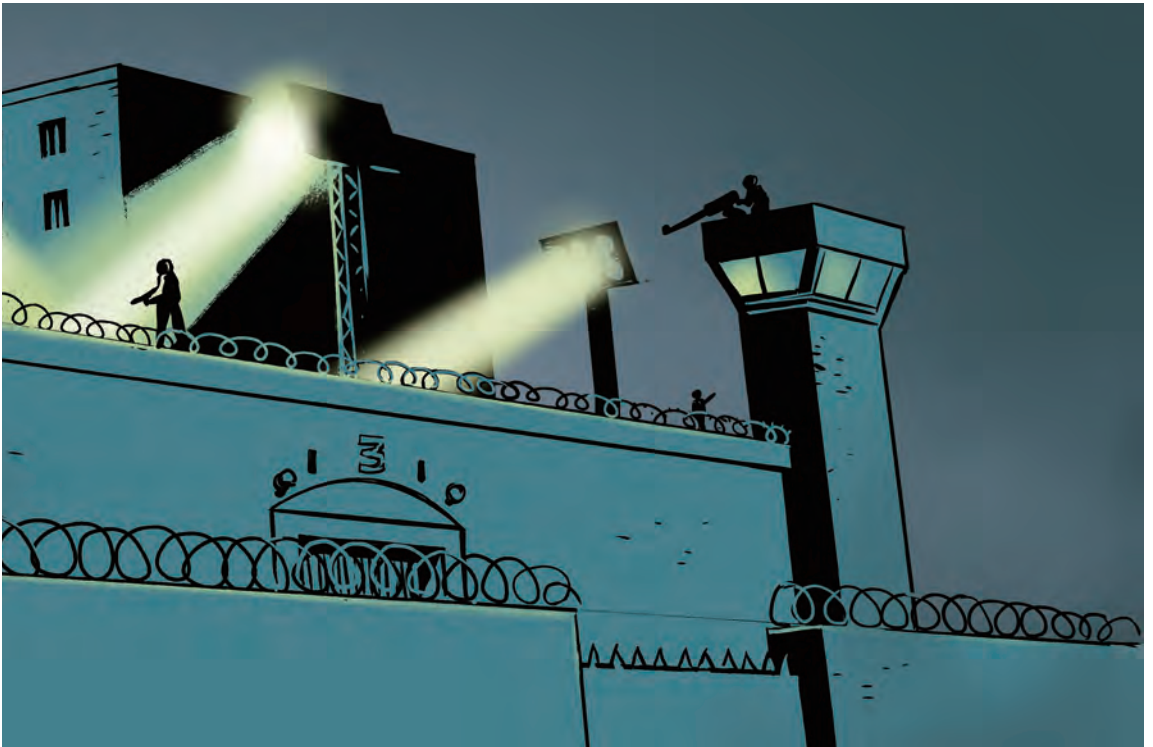
1. På fängelsets gård	4
2. Kidnappad	12
3. Guld i hamnen	21
4. Lämnad att dö	27
5. Kampen mot elden	33

1. På fängelsets gård

Jag vet varför de ser så där på mig.
Undrande. Oförstående.

För länge sen fanns det superhjältar.
Sådana som Doktor Zoom, General
Kosmos, Mandragora och de andra.

De försvarade världen mot ondska
och superskurkar.

Men det finns inga superhjältar
längre. Alla har dött eller gått i pension.
Utom en. Jag. Orion.

– Ni tar verkligen inga risker, säger
jag. Så många män mot ett barn.

Jag står mitt på fängelsets gård.
Framför buren som de vill ha in mig
i. Den har galler av tjockt stål och
används till de farligaste fångarna.

Jag är omringad av poliser och vakter.
Utanför är det mörk natt. Men gården
är upplyst av de stora strålkastarna som
finns uppe på den höga muren.

Alla är beväpnade. Jag kan inte
hindra dem från att ta min utrustning.
De tar min harpun. Stunner. Pistol.
Väskan med hemlig utrustning.

Drar upp sakerna en efter en och tittar
på dem. Sen sliter de av mig masken.
Skrattar och kastar bort den till allt det
andra. Högen med mina saker växer.

Jag försöker förklara för dem att de
borde jaga Demonaz. Inte slösa bort
tiden på mig.

Det är ju faktiskt han som har lagt
fyra bomber på olika platser i staden.

Det är han som är superskurken.

Jag har försökt förklara för polisen vad han tänker göra. Att han har lagt ut bomberna för att avleda polisens uppmärksamhet.

Egentligen tänker han råna Nationalbanken på guld. Det blir Demonaz största kupp någonsin. Men polisen lyssnar inte.

– Superhjärte eller superskurk? säger en av dem. Vad är skillnaden? Ni tror att ni är bättre än vanliga människor. Bättre än oss andra. Står över lagen. Men det är ni inte. Ni är bara farliga och ska stoppas.

Jag vill säga emot, men blir genast avbruten.

– Vi jagar visst Demonaz, säger polisen. Och vi ska nog fånga honom, för vi ska ha dig som lockbete!

De tvingar mig att ta av dräkten. Nu står jag halvnaken framför dem.

De lyfter upp dräkten och undersöker den. Sen pekar de på mig och skrattar. Kastar iväg dräkten på högen med mina andra saker.

– Och detta är alltså den stora superhjälten Orion? säger en av de andra. Han har ju inte ens några muskler.

Alla kollar på mig och skrattar. Jag blir helt röd i ansiktet. Tänker på alla de gånger jag blev retad när jag var liten.

Då lärde jag mig dölja att jag inte var som alla andra. Dölja mina speciella krafter. Så att inte de andra skulle tycka jag var ett freak.

– Det är ju bara en helt vanlig grabb, säger en annan polis. Han är ingenting utan sin utrustning och sina vapen.

De speciella krafterna har han köpt på nätet. Då kan ju vem som helst säga att han är en superhjärte!

De fortsätter skratta. Allihop.

Jag blundar. Försöker låtsas att det inte händer. Men jag kan ändå höra dem skratta. Högre och högre.

DET ÄR SISTA GÅNGEN VI TVÅ SLÅSS

För länge sen fanns det många superhjältar.
Nu finns det bara en. Hans namn är Orion.

Äntligen har Orion fått upp spåret efter
Demonaz. Superskurken.

Det är dags för den sista striden.
Och bara en av dem kommer att överleva ...

Hegas

Art nr 431659

ISBN 978-91-7543-165-9

www.hegas.se

